

Oyuncu Kuzgun

– Y.KIZILTAN · 12 Ekim 2013

-“Dönüp bakma sakın ardına...”

Tanıdık gelen bu sesleniş, ruhuna göz dikmiş Azmiç’a aittir aslında

Gök pusmuş

Ay çıplak

Ve

Toprakta kokusu varken de ölümün

Uzak dur özlemlere mezar o gökkuşağı kayalıklarından...

.

.

.

Gür sesiyle haykırdı el-vedasını Aziz...

Yalım yalım dolaşırken üstelik halen bakirenin teninde nefesi...

Ve

Halen tükürüyordu

İfrit gözlerini belkilerine dikmiş lanetine kan kan

Bıçağını aşka

Aşkı tam ortasına saplamışken göğsünün

Yapış yapıştı elleri mevsimsel döngüsünden cehennemin

İlk kez tadına bakacakken bu tür bir can çekişmenin

Nasıl buyur edebilirdi ki?

Kanlı sofrasındaki günahkar ziyafete o masum bakireyi

Gür sesiyle haykırdı el-vedasını Aziz...

Zatülcenp insanlar boşalıyorken üstelik halen tek sesli avlulardan...

Ve

Halen küfrediyordu

Recm tekbirleriyle üzerine yürüyen kalabalık teokrasiye

Ruhunu iblise

İblisi en keskin yerine satmışken kaleminin

Buruş buruştu mahremi musallanın dondurucu soğuşundan

Asırlardır arzuladığı sonu

Belki de ilk kez hissediyorken gözkapaklarında

Nasıl bekleyebilirdi ki?

Uyku eğleyen oyuncu *bir aşkı

*Bir gece daha...

(Yıldıray Kızıltan)